

на живитѣ хора, за храна на всѣки едногo прѣзъ деня ще отидатъ 50 лева. Значи, за десетѣтѣ живи хора ще се употрѣбятъ 500 лева на день. Въ такъвъ случай, за прѣдпочитане е да се хранятъ живи хора, отколкото да се погребватъ умрѣли. Този законъ Христосъ е изказалъ въ слѣдния стихъ: „Оставьте мъртвитѣ да погребватъ своитѣ умрѣли!“ Нѣкой казва: „Да поправимъ живота си, да се наредимъ, че тогава ще мислимъ за идейни работи“. Казвамъ: оставете мъртвитѣ хора да се занимаватъ съ умрѣлитѣ идеи, а вие се занимавайте съ новитѣ, съ живитѣ идеи, които идватъ сега въ свѣта! Гощавайте, хранете живитѣ хора! Това ще ви коштува по-малко, отколкото да изпращате умрѣлитѣ. Въ това отношение, всѣка отрицателна идея е мъртвецъ, за погребението на която трѣбва да се погрижите. За да погребете такава една идея, най-първо трѣбва да искате разрѣшение отъ общината да я погребете, послѣ ще искате да ви опрѣдѣлятъ мѣсто, въ коя частъ на гробищата да я заровите, слѣдъ това ще мислите съ колко свещеници да я опѣете, съ коя кола да я отнесете, въ коя църква да я опѣете и т. н. . При това, ще ви искатъ смѣтка, защо убихте тази идея, кой стана причина за нейната смъртъ? По този начинъ срѣщу васъ ще се заведе цѣлъ сждебенъ процесъ.

Сега ние изнасяме външнитѣ отношения, които сжществуватъ въ свѣта. Обаче, всѣко външно отношение отговаря на една вътрѣшна реалностъ. Това значи: не се занимавайте съ мъртвитѣ идеи, които отдавна сж умрѣли! Не ги разбутвайте! Не се занимавайте съ вашата лоша сждба, отъ която днесъ никой не се интересува! Нѣкой се интересува да знае, какъвъ е билъ въ миналото. Казвамъ му: не се интересувай, това не е важно сега. — Не, азъ искамъ да знаая, какъвъ съмъ билъ. — Добрѣ, щомъ искашъ да знаешъ, ще ти кажа: прѣди петъ прѣвраждания ти живѣеше въ еди-кой си градъ, дѣто уби около десетина души. Слѣдъ тсва те осждиха на смъртъ чрѣзъ обѣсване. Когато те